

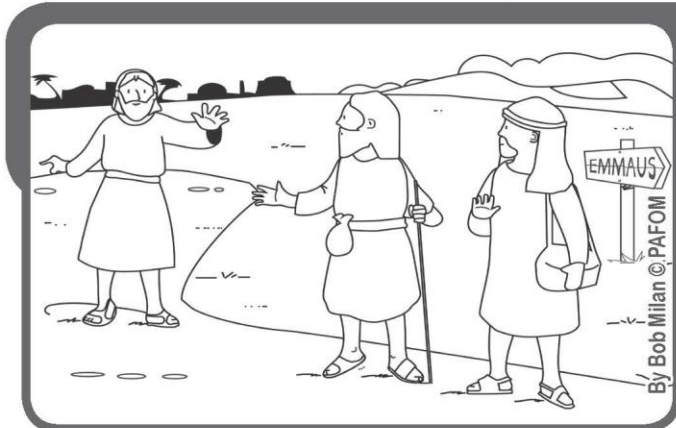
Paguoskime liūdinčius

„Palaiminti liūdinčys; jie bus paguosti“ (Mt 5, 4).

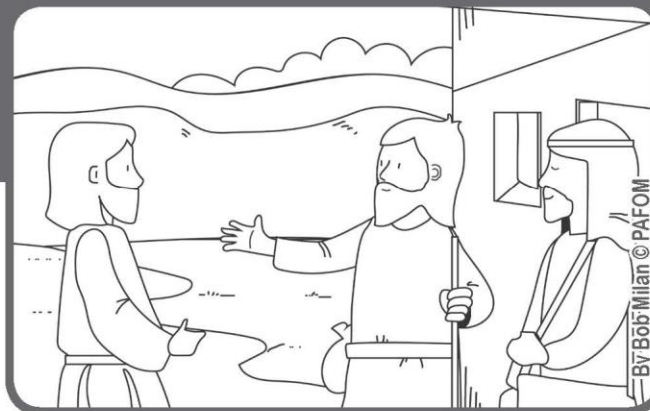
Pasakojimas apie mokinius einančius į Emausą (plg. Lk 24, 13-32).

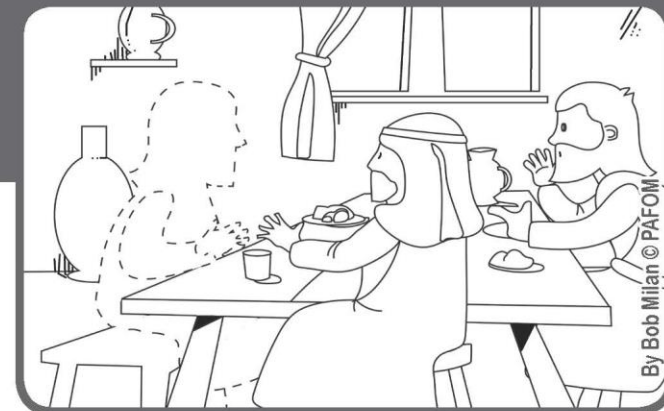
fokoliarų
judėjimas

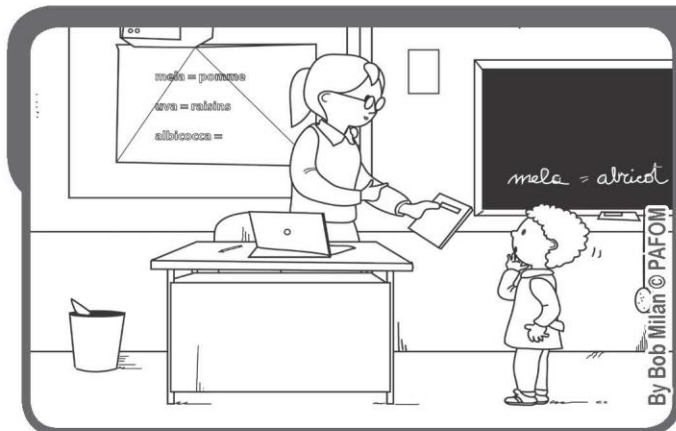
Jėzus tik ką buvo nužudytas ir du mokiniai labai liūdėdami išvyko iš Jeruzalės. Kelyje jie sutiko nepažįstamąjį, kuris prisijungė ir ėjo drauge su jais.

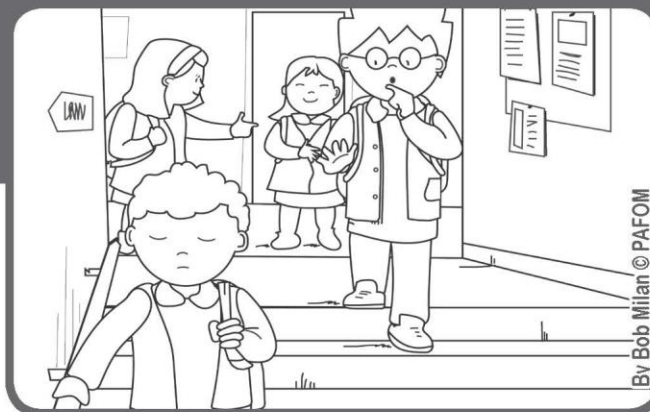
Nepažįstamasis juos guodė ir aiškino, kad Jėzus nugalėjo, nors ir buvo nužudytas. Mokinių širdys atlėgo ir jie pakvietė pakeleivį likti su drauge vakarienės.

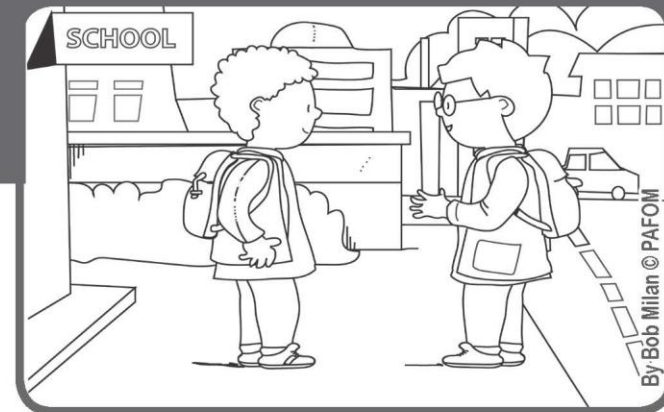
Prie stalo nepažįstamasis laimino duoną ir davė mokiniams. Tuomet jie atpažino, kad tai Prisikėlęs Jėzus! Paskui Jis pranyko jiems iš akių, bet paliko širdis sklindinas džiaugsmo.

Roberto iš Italijos atsiskaitė prancūzų kalbą, deje, įvertinimas buvo prastas. Jis buvo labai nusiminęs.

Leidžiantis laiptais iš mokyklos prie jo priėjo Paolo, bendraklasis, su kuriuo jis mažai bendravo.

Paolo paguodė Robertą, sakė, kad kitą kartą pasiseks geriau. Širdyje vėl sužibo viltis.